

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke har overholdt de kompetenceregler, som er fastsat i artikel 225 EF, idet den har afsagt en materiel afgørelse om appellants påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 20. juli 2007, som ikke bekræfter, at appellanten har ret til fritagelse for efteropkrævning af importafgifter for indførsel af farvefjernsynsmodtagere fremstillet i Thailand, selv om den tidligere har fastslået, at denne påstand måtte afvises med den begrundelse, at den omhandlede skrivelse ikke kan afføde retsvirkninger.

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat retten til forsvar og begået en åbenbar fejl ved den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder, idet den dels har afslået appellants anmodning om, at parterne stilles samtlige beviser til rådighed, dels har fastslået, at Thomson har gjort sig skyldig i åbenbar forsømmelighed for så vidt som det som erfaren erhvervsdrivende burde have anmodet Kommissionen om præcise oplysninger med hensyn til muligheden for fortsat at kunne angive farvefjernsyn fremstillet i Thailand som havende oprindelse i Thailand efter at være begyndt at få leveret billedrør fra Korea og Malaysia.

Med det tredje anbringende, som omfatter to led, har Thomson gjort gældende, at Retten har tilsidesat toldkodeksens artikel 239 ⁽¹⁾ vedrørende muligheden for en hel eller delvis godtgørelse af betalte import- eller eksportafgifter eller for fritagelse for en del af toldskylden. Appellanten har for det første gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl for så vidt som den har afvist stævningen alene ud fra en undersøgelse af betingelsen, hvorefter der ikke må foreligge urigtigheder eller forsømmelighed, inden først at undersøge betingelsen om, at der foreligger en særlig situation.

For det andet har Retten begået en fejl ved den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder og dermed begået en retlig fejl, idet den har anset betingelserne for fritagelse i toldkodeksens artikel 239 for ikke at være opfyldt. Det er appellants opfattelse, at appellanten opfylder kravene i denne bestemmelse, eftersom de omstændigheder, som gør sig gældende i den foreliggende sag, udgør en særlig situation, for så vidt som Kommissionen har ændret praksis med hensyn til fortolkningen af de relevante bestemmelser uden i tilstrækkelig grad at have underrettet de erhvervsdrivende herom.

Thomson har desuden anført, at det ikke var i tvivl med hensyn til lovligheden af dets transaktioner, idet det var overbevist om, at kun en antidumping-told, som i praksis blev fastsat efter aftale med Kommissionen, skulle anvendes på hele dets produktion. Det kan derfor ikke anses for at have udvist forsømmelighed.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Arbeitsgericht Wuppertal (Tyskland) den 14. december
2009 — Dieter May mod AOK Rheinland/Hamburg —
Die Gesundheitskasse**

(Sag C-519/09)

(2010/C 80/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Wuppertal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dieter May

Sagsøgt: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Præjudicielt spørgsmål

Omfatter begrebet »arbejdstager« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, stk. 1 og 2, i direktiv 2003/88/EF (= artikel 7 i direktiv 93/104/EF) ⁽¹⁾, også en ansat i henhold til en tjenesteordning (Dienstordnungsangestellter) i et offentligt organ, hvis autonome vedtægter, som er fastsat med hjemmel i forbundsretten (RVO's § 351), for så vidt angår de tjenesteordningsansattes krav på ferie indeholder en henvisning til de for tjenestemænd gældende regler (her § 101 i Landesbeamtesgesetz NW sammenholdt med Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamtinnen und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein-Westfalen)?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 22. december
2009 — Deutsche Telekom AG mod Bundesrepublik
Deutschland**

(Sag C-543/09)

(2010/C 80/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Deutsche Telekom AG

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Adciterede: GoYellow GmbH og Telix AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 25, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) ⁽¹⁾ fortolkes således, at medlemsstaterne kan forpligte en virksomhed, der tildeler abonnenter telefonnumre, at stille oplysninger fra abonnenter, som denne virksomhed ikke selv har tildelt telefonnumre, til rådighed som led i udbuddet af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser, for så vidt som virksomheden er i besiddelse af disse oplysninger?

Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende:

2) Skal artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽²⁾ da fortolkes således, at den nationale lovgivers pålæggelse af den førnævnte pligt er betinget af, at den anden telefonitjenesteudbyder eller dennes abonnent giver samtykke til videregivelse af disse oplysninger eller i det mindste ikke gør indsigelse herimod?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 51.

⁽²⁾ EFT L 201, s. 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen Sad (øverste forvaltningsdomstol) (Bulgarien) den 23. december 2009 — Aurubis Bulgaria mod Nachalnik na Mitnitsa — Sofia)

(Sag C-546/09)

(2010/C 80/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen Sad (øverste forvaltningsdomstol)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aurubis Bulgaria AD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa — Sofia (lederen af toldkontoret i Sofia)

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 232, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾ fortolkes således af de nationale domstole, at toldmyndighederne alene kan opkræve morarenter af yderligere toldskyld vedrørende den periode, der følger efter bogføring af toldskylden, underretning af toldskyldneren og udløbet af den frist, der er blevet fastsat af toldmyndighederne i henhold til forordningens artikel 222, stk. 1, litra a), for betaling af den yderligere toldskyld?

2) Skal artikel 214, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks i mangel af tilsvarende bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾ fortolkes således, at de nationale myndigheder ikke må opkræve udligningsrenter for perioden mellem tidspunktet for den oprindelige toldangivelse og tidspunktet for den efterfølgende bogføring af toldskylden?

3) Såfremt der ikke findes nationale retsfor skrifter, der i tilfælde af efterfølgende bogføring af toldskyld udtrykkeligt foreskriver en forhøjelse af tolden eller en anden national sanktion, der beløbsmæssigt svarer til den morarente, der ville være blevet opkrævet for perioden mellem toldskyldens opståen og den efterfølgende bogføring, skal bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks og forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser da fortolkes således, at fællesskabsretten ikke tillader de nationale domstole at foretage en sådan forhøjelse eller at pålægge en sådan sanktion?

⁽¹⁾ EFT L 302, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 253, s. 1.